

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۲۱/۱۰/۲۸

لیکوالان: ډاکټر محمد حسین پاپلی یزدي
او ډاکټر فاطمه وثوقی
پښتو ژباړه: ع. ا. نجات

لویه تلو سه

پنځمه برخه

د اوبو بین المللی قوانین

د هلسینکی قوانین (۱۹۶۶) (۸) -

(SALMAN M.A SALMAN1 & The WORLD Bank, Washington DC, usa, Water Resources Development, Vol, NO. 4, 625- 640, December 2007.

- Aaron T.WOLF, Natural Resources Forum. Vil. 23#1, FEBRUARY 1999.pp. 3,30
- Stephan C. McCaffrey, Helsinki Convention: trans- boundary watercourses and international lakes , Professor at the McGeorge , School of Law, University of the Pacific.)

په نیویارک کې د نړیوالو قوانینو ټولني داخلي ویناو او مصوبو او په توکیو کې حقوقي بحثونو د نړیوالو (پولو آخوا- تېرېدونکو) سیندونو د حقوقي مطالعاتو د پیل په لومړیو ۱۰ کلونو کې د جامع قوانینو ترتیبول رامنځ ته کړل. د نړیوالو قوانینو ټولني په خپله کلنی غونډه کې په ۱۹۶۶ کال کې هغه په تصویب ورسول. د دغو قوانینو بشپړ سرلیک عبارت و له :

« نړیوالو له اوبو څخه گټې اخیستو په تړاو د هلسنکی قوانین »

که څه هم د هلسنکی قوانینو په سرلیک کې یوازي د نړیوالو سیندونو نوم اخیستل شوی دی، خو په لومړي ماده کې څرگند شوي دي چې دغه قوانین یوې نړیوالې اوبو اېستلو یا کارولو (زهکشي) حوضي له اوبو څخه گټې اخیستو ته اشاره لري. پدې قانون کې د اوبو اېستلو (زهکشي) حوضه داسې تعریف شوی ده.

« یوه جغرافیه یی سیمه دوه یا څو هیوادونه رانغاړي چې د حوضي حدود د اوبیز سیستم د اوبو بستر سره، لدې ډلې سطحې او ځمکې لاندې اوبه چې ټولې د یوه واحد مسیر پر لور هدایت کیږي، تړاو مومي. لدې امله هلسنکی قوانین ځمکېزو اوبو سره متصل ځمکې لاندې اوبو سره هم تړاو مومي ».

دا لومړی وار دی چې په بین المللی عرف کې د اوبو بین المللی قانون، له ځمکلاندې اوبو څخه د گډ پولیزو او نړیوالو اوبو په نوم یادونه کوي. هلسنکی قوانینو په گډه حوضه کې واقع شویو ټولو هیوادونو لپاره په یوه نړیواله اوبیزه (بستر) حوضه کې له سطحې (ځمکې پرمخ) او ځمکلاندې اوبو څخه «یوشانی او منطقي» کار اخیستنه په پام کې نیولې ده. د هلسنکی قانون د حوضي له گډو اوبو څخه یوشانی او منطقي کار اخیستو لپاره ۱۱ عوامل تدوین او ترتیب کړي دي:

۱ - د حوضي جغرافیه په تېره بیا د هر هیواد په خاوره کې د کانالونو یا ویالو وېستلو (زهکشي) د حوضي پراخوالي.

۲ - د حوضي هیدرولوجي له دې ډلې په حوضه کې د هر هیواد د اوبو ونډه.

۳ - هغه اوبه او هوا چې حوضه اغیزمنه کوي.

۴ - هر هیواد له خوا په تیر مهال کې د حوضي له اوبو څخه کټه اخیستنه او د هغه هیواد اوسنی کټه اخیستنه.

۵ - د هر هیواد اقتصادي او ټولنيزي اړتیاوې.

۶ - د هر هیواد وګرېزه (جمعیتي) کچه چې د حوضي له اوبو سره تړلې ده.

۷ - د لګشت اندازه چې د هر هیواد اقتصادي او ټولنيزه اړتیاوې له منځه یوسي.

۸ - نورو سرچینو ته لاسرسی (د اوبو سنبالتیا لپاره)؛

۹ - اوبو څخه په کټه اخیستو کې؛ هر هیواد له خوا له اصراف او ضایع کولو څخه ډډه کول؛

۱۰ - د شخړی رفع کولو په خاطر هر هیواد له خوا یوه هیواد یا نورو هیوادونو ته، چې هغوی ته زیان یا کومه خساره اوري، د خساري جبرانولو توان،

۱۱ - د اوبو هغه اندازه چې هر هیواد ورته اړتیا لري، څو نورو ته له خساري اړولو پرته، هغه ترلاسه کړي.

په هلسنګي قانون کې هرې موضوع لپاره (ککړتیا، لیردونه او په لامبورنه توګه [د اوبو پسر] د ونو او چار تراشو لیردونه) یوه بیله برخه ځانګړې شوې ده. د هلسنګي قوانین، د ګډې حوضي اوبو څخه « یوشانی او منطقي ګټې اخیستو» اصل، د یوه لارښود اصل په عنوان یادوي. د یادولو وړ ده چې دغه قانون غیر ته د نه خساري الزام لپاره کومه بیله ماده نلري. بلکې هغې صدمې ته اشاره کوي چې کیدای شي په ګټې اخیستو کې، نړیوال سیند پر غاړه پراته هیواد له خوا، نورو ته ورسیري او دغه کار یو له هغه لاملونو څخه دی چې یوشانی (ورته) کار اخیستنه ټاکي. رود څخه تاریخي کار اخیستنه هم ګډ رود څخه د ورته ګټې اخیستو په ټاکنه کې یو عامل دی. د هلسنګي قوانین د نړیوالو دعوو په هوارې کې، په څو مواردو کې، کارول شوي دي.

د بیلګې په توګه د آسیا - افریقا د نړیوالو حقونو سلاکارې کمیټې، په ۱۹۷۳ کال کې، د « یوشانی او منطقي کار اخیستو» اصل ته اشاره وکړه او د « یوشانی کارونې» له ۱۱ ټاکونکو لاملونو ډلې چې د هلسنګي په قانون کې تعریف شوي دي د اختلاف هوارولو لپاره کار واخیست. همدغه شان په ورته اقدام کې د ګډ رود د سیستمونو پروتوکول چې په ۱۹۹۲ کال کې د جنوبي افریقا پراختیا په کمیټه کې چمتو شو، په هلسنګي قانون کې د یادشویو عواملو پر اساس لیکل شوی و. ځینې بین المللي تړونونه هم د هلسنګي قانون په اساس برابر شوي چې لدې ډلې کولای شو په ۱۹۹۲ کال کې د اوبو د یوه دایمي کمیسیون تاسیسولو په هکله د نامیبیا او جنوبي افریقا تړون ته اشاره وکړو. ۱۹۷۵ کال چې هند او بنگلادېش دواړو هیوادونو د ګنګ د رود په تړاو خپل اختلافونه ملګرو ملتونو سازمان ته وړاندې کړل. دواړو هیوادونو په خپله ادعا کې د هلسنګي قانون په ځینو موادو استناد کړی و. سربیره پر دې، د امریکا ایالتونو ترمنځ د ګډو اوبو د مسلو د دعوو په اړه د امریکا د متحده ایالتونو د عالي محکمې ډېرې حقوقي پرېکړې (تصمیمونه)، تر ډېره بریده په هلسنګي قانون کې منل شويو اصولو ته اشاره کوي. د هلسنګي قانون ۲۸ اصلي مادې لري چې هره اصلي ماده خپله په څو فرعي مادو ویشل کېږي.

له نړیوالو (پولي اخوا- تېرېدونکو) سیندونو له بیړی چلولو پرته ګټې اخیستو کنوانسیون: ۱۹۹۷ نیویارک، ملګری ملتونه

پوله تېرېدونکو رودونو په اړه د ملګرو ملتونو سازمان د قانون برابرولو بهیر، چې په ۱۹۷۷ کال کې په مارتوپلاتا کې د اوبو کنفرانس دایرولو له وخته پیل شوی و ۲۱ کاله دوام وکړ. اوه کاله د « نړیوالو سیندونو» تعریف (پېژاند) هیوادونو لخوا تر بحث لاندې نیول شوی و څو په ۱۹۸۴ کال کې ورباندې هوکړه وشوه.

د قانون د متن چمتو کول، چې عمومي غونډې یوه نړیوال سیند څخه اوبو ورونکو هیوادونو گټې اخیستو لپاره د یوه نړیوال قانون د تدوینولو اهمیت غوښتنه کړې وه، له ۱۹۵۹ څخه پیل شو.	۱۹۵۹ کال
عمومي غونډې د نړیوالو قوانینو له کمیسیون څخه (ILC) غوښتنه وکړه د قانون د مسودې متن برابر کړي	۱۹۷۰ کال
د نړیوالو قوانینو کمیسیون په یوه لیک کې له غړو هیوادونو وغوښتل هغه پوښتنپاڼه-چې پولیزو سیندونو په اړه تنظیم شوي ده هغه بشپړ او ولیري	۱۹۷۴ کال
کمیسیون پریکړه وکړه د نړیوال سیند د مفهوم له بیاوېلو پرته د پوله تیرېدونکو رودونو د یوه قانون د تدوین په اړه د هیوادونو نظر وپوښتي. په لومړۍ مسوده کې هم نړیوال رود څخه کوم تعریف نه و شوی.	۱۹۷۶ کال
له دوو لسیزو وروسته د ملگرو ملتونو سازمان د قوانینو کمیسیون، په ۳۳ مادو کې نړیوالو رودونو د بېرې چلونې پرته گټې اخیستو قانون یوه مسوده، د ملگرو ملتونو سازمان عمومي غونډې ته وړاندې کړه.	۱۹۹۴ کال
د ملگرو ملتونو سازمان عمومي غونډې د پاسنۍ مسودې په وروستي اوډني سره، «بېرې چلونې نه وړ نړیوالو سیندونو څخه د گټې اخیستو قانون کنوانسیون» قانون د ۱۹۹۷ د می په ۲۱ مه په نیویارک کې تصویب کړ.	۱۹۹۷ کال

یوازې ۳ هیوادونو: ترکیې چین او براندی دغه قانون ته مخالفه رایه ورکړه. همدغه راز د نړیوالو قوانینو کمیسیون په وروستي مسوده کې، د څو هیوادونو ترمنځ د ځمکلاندې شریکو اوبو په هکله، یوه ماده منظور کړې وه چې تصویب شوي ده.

۱۹۹۷ کنوانسیون د هلنګي قانون سره ورته ژبه لري. او رېپارین هیوادونو(حقابو ورونکي هیوادونه چې د یوه نړیوال سیند په اوږدو [څنډه، غاړه] کې پراته دي) غواري چې یو بل سره اړیکې ولري او یو بل سره همکاري وکړي. ۱۹۹۷ کنوانسیون مندرجو موادو کې وړاندوینه شوې چې رېپارین هیوادونه د سیندونو په هکله اطلاعات او مالومات یو بل سره مبادله کړي او هم یو بل ته د ژوند چاپېریال له وړاندوونکو اټکلیزو اغیزو او د اکو سیسټم ساتنې او بحراني وضعیتونو په اړه خبر ورکړي.

د هلنګي د قانوني اصولو او موادو لنډیز

کنوانسیون په ۷ برخو او ۳۷ مادو کې تنظیم شوي دي. د کنوانسیون کلیدي ټکي په ۱، ۲، ۳ او ۴ برخو کې ځای پرځای شوي دي.

۱ - برخه: د نړیوالو سیندونو کلمه (watercourse) توضیح کوي چې په قانون کې ډېر اهمیت لري. ۲ ماده پدې برخه کې (watercourse) د سطحي اوبو (ځمکې مخ) او ځمکې لاندې اوبو یو سیسټم گڼي چې په یوه فیزیکی اړیکه کې یو بل سره تړلي دي او تولید توګه یوې معمولي مجرا کې بهیږي. دا ټکی مهم دی چې پدې ماده کې یادې شوي ځمکلاندې اوبه، هغه اوبه دي چې په هیدرولوژیکي توګه سطحي اوبو سره تړلي دي او د نړۍ د ځمکې لاندې اوبو ډېره برخه رانغاړي. د International watercourse اصطلاح د هغو اوبو منبع ده چې دهغي ځینې برخې په څو هیوادونو کې واقع دي.

۲ - برخه: د دې برخې ۵ ماده، هغه اصل بیانوي چې د تره لیک (ترون) اصلي نظر بنودونکی دی او په حقیقت کې د قانون اصلي ماده همدا ده «یوشانی(ورته) او منطقي او د مشارکت گټه اخیستنه».

پدې ماده کې هغو هیوادونو څخه چې نړیوال رود څخه په ګډه ګټه اخلي غوښتل شوي دي چې د خپل هیواد د پولې هغې برخې له اوبو څخه پداسې توګه ګټه واخلي چې سیند (رود) څخه د نورو هیوادونو له اوبو اخیستلو سره «ورته(یوشانی) او منطقي» وي. له سیند څخه د ګډې گټې ټول هیوادونه لدې کار څخه د ډاډ تر لاسه کولو لپاره باید

اړوند لاملونه او شرایط چې په ۶ ماده کې یاد شوي دي، په پام کې ونیسي. هیوادونه باید ۵ مادې سره سم «بین المللي رودونو په مشارکت، پراختیا او ساتنه کې په ورته او منطقي توګه ګام واخلي .

۷ ماده د دی قانون یوه بله کلیدي ماده ده «غیر(بل) ته د کتو وړ نه خساري رسولو الزام(د خساری نه اړولو اجبار)». دغه ماده ګډ پولی سیند له مشترک المنافع هیوادونو څخه غواړي چې «ټولو مناسبو اقداماتو څخه کار واخلي څو کتو وړ خساره»، له رود څخه حقابه وړونکو نورو هیوادونو ته ونه رسیږي.

۵ او ۷ ماده داسی الزام رامنځ ته کوي که چېرې د اوببرخي خاوند کوم هیواد داسی سوچ کوي چې کوم بل هیواد ده ته (بین المللي) ګډ رود څخه د ګټې اخیستو په اثر خساره اړولي ده باید مقابل لوري سره موضوع شریکه کړي او هغه حل او فصل (هواره) کړي. له هوارولو څخه موخه، هغې حللاری ته رسیدل دي چې دواړو هیوادونو لپاره ،سیند اوبو څخه یوشان او منطقي ګټه اخیستنه او له هغې ترلاسه شوي سود برابر شوي وي.

۳ - برخه: دغه برخه، یو بل ته د هیوادونو ژمنتیاوي په تفصیل توضیح کوي که د اقدام کونکي هیواد اقدامات د کنوانسیون ۵ او ۷ مادو له مخې زیان اړونکی وي، زیانمن شوی هیواد کولای شي یوشانی حللاری او جوړ جاري (تفاهم) ته رسیدو لپاره هغه سره مذاکره وکړي.

۴ - برخه: دغه برخه د نړیوال سیند د اکوسیستمونو په ساتنه او حفاظت کې مواد راغواړي او د سیند د ککړتیا د مخنیوي، کمولو او کنټرول لپاره د سیند غاړې هیوادونو پازمنتیا اعلاموي او مدیریت سره د اړوند تعامل او مشاورې ترتیب بیانوي. که د رودخانی سیستم چې د انسان او د نورو ډولونو د ژوند لامل ګرځي، زیان وویني نو له سیند او د هغه له اکوسیستم څخه ساتنه او د هغه د ګټې ترلاسه کولو مدیریت په پاسني قانون کې یو مهم اصل دی.

نوربیا

د ۱۹۹۷ کنواسیون